

Ädle herrar riddare och svenske
män! =(Rubr.) Anon. S. impr=.
[1761.]

Tessin, Carl Gustaf,

National Library
of Sweden

I. N. I. T.

Ädla Herrar Riddare

Och

Svenske Hsän!

St urminnes häsdadt missbruk gör, at wi anse tidens snälla fart, som et ondt, då likwål lifwets obeständighet, och den aflösning, til hwilken wi böre, hwar efter annan, beredde wara, är i timmelig mätto dygdens råtta näring. Sikan efter, at nå de framlednas heders beröm och ärestoder, upwäcker de lefwandes täftan, af hwilken Öfwerhet, Land och Medborgare frukten hämta, så länge inga lönsrigar locka afställingar ifrån den öppna banan, å hwilken ädla sinnen, under Allmänhetens wördnadsfulla åsyn, til målet skynda.

Sedan wår senaste sammankomst, har GUDS Försyn täckts utur wårt antal söndra Kongl. Maj:ts och Svea Rikes Högstbetrodde Man och Råd, Högwälbörne Grefwe, Herr CARL EHRENPREUS, Præsident i Kongl. Lag-Commission, Upsala Academiae Cankler, Riddare och Commendeur af Kongl. Maj:ts Orden. En til hjärta, sinne, nit och åtgärd, redlig Svensk Man.

*

Dans

Of Stricker har i sin katalog tecknat att endast ett exemplar trycktes, och Tessin gifte det at honom. Detta är dock det andra.*

28 April 1761.

af Tessin.

* Cod. Holm. U. 350, s. 175, nr 17.

Hans Kongl. Maj:t, som sätter en del af sin Re-
 gerings åra däruti, at berömlige Man under Des Spi-
 ra lefwat, anser med nådig ömhet de blomster, som på
 denna Sal. Dödas Grift strös: deras ofwänkeliga knip-
 pa är sammanbunden af Gudsfruktan, renlesnad, rätt-
 wisa, människo-huldhet, osnikenhet, ståndaktighet och
 gammal Swenskt ärbahet. Dese dygder skola, intil
 werldenes slut, ansa och emot wisnad förwara de Cy-
 presser, som Grafwen täcka.

Des med heder burna Riddare-band bör ej med
 samma jord, som Des wårda stoft öfwerhöllas. En
 uplyst Konungs skarpsynta öga har upletat Den, som
 de efterlemnade ärestecken af den Dödas här wård är
 at uplysta.

Ibland Naturens jorde-wårter artas fostret efter
 sin stamm, såsom endast wårt och tresnad öfwerleminat.
 Ibland förnuftets alster ej så. Af ädel Att kunna ädla
 Grenar wäntas; men de wantrifwas ej sällan, om de
 sig ej sjelfwa wårda.

De, som länge lefwat, äro ofta ännu unge, då de,
 som wäl tjänt deras ålders fyllnad, långt innan deras
 lefnads aston nådt.

Kongl. Maj:ts Högstbetrodde Man, Des och Rik-
 sens Råd och Öfwerste-Marskalk, Högwålborne Gref-
 we, Herr ADAM HORN, som nu Riddare-tecknen af
 Konungens hand emottager, har sådan sanning i tid
 estertänkt. Des in- och utrikes namnkunnige Herr Fa-
 ders stadgade heders-sken war Honom ej nog, utan
 wid samma blås uptände Han egen glans, och har is-
 genom

genom tappra frigs-tjänster, och under dem tvågat blod,
 ej mindre skyndsamt, än tvårdigt, hunnit til sin Of-
 werhets blida omtanka, til sina Medborgares högakt-
 ning, och til Allmänhetens förtroende, med et ord: til
 Rikets, näst det Konungliga, högsta äroställe, å hwilket
 Desß Sal. Herr Fader, efter insatt swård, sin Fosterjord
 så långliga som trogna tjänster gjort.

Med Eders Kongl. Maj:ts Rådigste tilstånd, har
 jag i dessa så ord lågenhet, at asbörda emot Sonen en
 del af hwad jag Fadren skyldig är: och hwilken årkän-
 sla, in för Thronen och Allmänheten, mig högst åligger
 på en tid, då all tacksamhet likasom förwandlats i
 blygd, och då man oftast anser en hjälpsam hand, som
 en blott ledstång, hwilken til hwar Mans begwåmlig-
 het och stöd upsatt är.

Sedan jag på Eders Kongl. Maj:ts befallning
 kårtast förestådt Riddare-Ordens ledne förlust, och
 genom Eders Maj:ts Höga Wal wundna ersättning;
 så unne Eders Kongl. Maj:t mig, at in för Desß Konun-
 ga-Säte så frambara Swea Rikes Riddare-Gillens un-
 derdåniga sågnad, at nu för kårt sedan, se Hans Kongl.
 Höghet Cron-Prinsen inträdd i sina första Manna-år,
 som oss otwifwelaktigt hopp lämna, det Hans Kongl.
 Höghet tidt och snart wåra Ordens sammankomster,
 med sin öfwerwaro hedrar och pryder.

Alt ifrån Ordrens instiftelse, intil denna stund,
 har jag alla Riddare-slag, såsom til Ordens Sank-
 ler i Råder förordnad, i Embets förrättning, när
 warit. Min dag är framliden, min aften är kom-
 men; ty uttyde Eders Kongl. Maj:t blidt, at jag på

tiden vinner den nåd och heder des sakt mig affkåra
 torde, at vara ordförande wid Hans Kongl. Hög-
 hets gladefulla och höga Riddare-slag. Den lycka jag
 ägt, at waka öfwer Des första ungdoms stunder, ty-
 kes tillägga mig en rätt, at, in för Guds Altare och
 Hans Församling, så öfwerlyudt utgitta den önskan,
 som wiserligen hwar trogen undersåte, med mig, alla
 dagar, under tyst andakt, faller för Rikets Dignasten,
 Hopp och Glädje. Gorden må gärna uti mig sin loft
 och lånta del igentaga, sedan jag mig en så öm och
 brännande skyldighet afbördat, på en Högtid, som den
 sifte vara torde, mitt annalkande lifsslut mig unnar
 at fira.

HÅREN wälsigne Hans Kongl. Höghet, och gör
 re så wißt Des tid säll, som Han i tiden warit en
 Himmelens ostattbar gåfwa: alle Hans dagar wa-
 re så glada, som Des Födso-Dag för war Nordis
 Subbyggare glad war!

Undersåtarnes kärlek och wördnad ware Hans ä-
 ra och skrud.

Hans Kongl. Höghets til sanning helgade tunga
 ware altid med Des hjärta ense, och Des höga ord ä-
 ge Insegels styrka!

Man blifwe med tiden Himla-Lårans Försvar
 och Utöfware, Folkets Fader, Lagens Wåktare, de
 Högas hugnad, de fattigas tröst, de jagades tillflykt,
 de sårades helnad!

Hans wälsignade hand trycke ingen, och intet we-
 derdelo-manskap gøre någon undersåte wärnlös!

Hans

Hans Kongl. Höghet dömmen ej om andras för-
 mögenhet efter den prakt, som Konunga-sätet tillhörer.
 En redlig Man i en snygg koja, och Swenskt gammal
 ärbarehets drägt, äge i Hans dyra ögon purpur-prind-
 nad.

Med et ord: Hans Kongl. Höghet blifwe of
 framdeles, sedan Eders Kongl. Maj:t af ålder, åra
 och timmelig sällhet mått, den ewiga glädjen njuter, en
 sådan Konung, som Han Konung öfwer sig hafwa we-
 lat, i fall födslo-ödet Honom i undersåtares antal
 satt; och Des Regering likne mera en förtjänt, än en
 ärsd rättighet, at öfwer Folk råda!

Sift wake dygd och manna-minne öfwer Hans
 Kongl. Höghets lagerkrönta Hwilorum, och Hans
 hårlighet ware stor på den dagen, då det af H. H. H. H.
 wäckande röst ej heter: Kommer I Furstar, som Sce-
 pter och Mantel burit, utan, I mins Faders wäl-
 signade, och besitter det Riket, som Eder af
 werldenes början tilredt är!

I Adle Swenske Herrar, Riddare och Män!
 Wörden uti Eder Konung Landsens tilordnade hulde
 Öfwerhet. Edre förböner förene sig med Des åstun-
 dan, och wände alt Des företagande til Rikets bästa
 och förkofran. Landsens Drottning och Konungens
 Hus ware Eder ögnalust. Dygdernes utöfning ware
 Eder et lätt och inöfwadt arbete uti en sedolös werld.
 Sköten oförsträckt Edra fall, under samwetets trygg-
 skjul. Skydden de wärnlöse, räcken de törstige en spis-
 sam

sam undsättning. Eder kärlek ware obrottlig emot
 Eder Fosterjord. Ingen sikan efter winning lede Eder
 til nedriga steg. Frukten GUD, ären Konun-
 gen, älsken Bröderna; så upfyllen I våra Or-
 dens Lagar, Guds wilja, och Konungens Bud.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]